

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Vladimir Timofti, Elena Cobzac, Anatolie Țurcan,

judecând în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Formusatii Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Russu Nicolai XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 29.10.2019 până la 28.02.2020;

Instanța de apel de la 19.03.2020 până la 25.11.2020;

Instanța de recurs de la 08.02.2021 până la 26.07.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 28 februarie 2020, inculpatul Russu Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201², 152 alin. (1) Cod penal, și în baza acestor legi i-a fost stabilită pedeapsa, după cum urmează:

-în baza art. 201² Cod penal - 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

-în baza art. 152 alin. (1) Cod penal - 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv pedeapsa de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Acțiunea civilă înaintată de către Ojog Vasile s-a admis parțial. S-a încasat din contul inculpatului Russu Nicolai în beneficiul lui Ojog Vasile suma de 2 469,00 lei, în calitate de prejudiciu material, suma de 5 000,00 lei, în calitate de prejudiciu moral și 500,00 lei, cheltuieli pentru asistență juridică.

A fost admisă solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate la investigarea cauzei pentru efectuarea raporturilor de expertiză judiciară.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că inculpatul Russu Nicolai la data de 10.07.2018, aflându-se în propria gospodărie, situată în XXXXX, acționând intenționat, din motiv de ură, urmărind scopul exercitării necorespunzătoare a obligațiilor părintești prevăzute de art. 48 alin. (2) din Constituție, art. 53, 60 din Codul familiei, având la întreținere un copil minor, XXXXX, a strigat la ultimul, l-a numit cu cuvinte necenzurate, a încercat să-l lovească și l-a alungat din casă, prin ce s-a eschivat cu rea voință de la exercitarea obligațiilor părintești de întreținere, educație și instruire a copilului său, neasigurând dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a acestuia. Ca urmare, copilul XXXXX a părăsit domiciliul, refuzând să se întoarcă acasă, și, prin Dispoziția nr. 42, emisă de către primarul XXXXX la 16.07.2018, copilul XXXXX, fiind în situație de risc, deoarece era lipsit de îngrijire și supraveghere din partea tatălui, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) lit. f) al Legii nr. 140 din 14.06.2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, a fost plasat în regim de urgență în Centrul multifuncțional „Renaștere” al Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Rîșcani, situat în or. Rîșcani, str. Trandafirilor, 18, unde s-a aflat până la 02.08.2018, data atingerii majoratului.

Astfel, acțiunile lui Russu Nicolai au fost încadrate conform indicilor calificativi prevăzuți în art. 201² Cod penal, și anume, *eschivarea cu rea-credință a părinților de la exercitarea obligațiilor părintești, dacă aceasta a determinat plasamentul copilului în instituții rezidențiale.*

Tot el, la data de 31.07.2019, aproximativ pe la orele 18:00, aflându-se pe strada centrală a s. Gălășeni, r-nul Rîșcani, cu scopul cauzării leziunilor corporale, în urma unui conflict care s-a iscat între el și cet. Ojog Vasile XXXXX, a.n. XXXXX, intenționat, cu ajutorul unui hăț din lemn, pe care-l avea la sine, i-a aplicat cet. Ojog Vasile, două lovituri, și anume: o lovitură în regiunea piciorului stâng și o lovitură în regiunea mâinii stângi, astfel cauzându-i ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr.201918P0235 din 05.08.2019, leziuni corporale MEDII sub formă de: fractură a osului radial în treimea medie cu deplasarea neînsemnată a antebrațului stâng și fractura lăbulei în treimea distală cu deplasare neînsemnată a gambei stângi, care au provocat dereglarea sănătății pe un timp de lungă durată.

Prin acțiunile sale intenționate Russu Nicolai a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casare parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi

hotărâri, aplicându-i inculpatului Russu Nicolai pedeapsa: - pe art. 201² Cod penal - amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce este echivalent cu 25 000 lei; - pe art. 152 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, de ai stabilit lui Russu Nicolai pedeapsa definitivă prin cumul total al pedepselor aplicate, sub formă de amendă în mărime de 500 u.c. și închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Pedepsele stabilite să se execute de sine stătător. De admis integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ojog Vasile și de încasat de la Russu Nicolai în beneficiul lui Ojog Vasile prejudiciul material în sumă de 2 469,40 lei și prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei.

În motivarea celor solicitate, procurorul a invocat că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este o pedeapsă vădit neproportională celor comise de către inculpat și urmărilor produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei,

3.1. De asemenea, sentința a fost contestată cu apel de către partea vătămată Ojog Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței, cu adoptarea unei noi decizii, prin care să fie recalificate acțiunile lui Russu Nicolai în prevederile art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal și aplicarea unei pedepse maxime cu privare de libertate, cu încasarea prejudiciului moral integral în sumă de 100 000 lei din contul lui Russu Nicolai în beneficiul lui Ojog Vasile.

În motivarea cerințelor, apelantul a menționat că instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal.

Referitor la încadrarea juridică și calificarea acțiunilor lui Russu Nicolai, a indicat că este una incorectă și acestea urmau să fie încadrate conform art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, or, inculpatul cunoștea că partea vătămată are o vârstă înaintată, și folosindu-se de starea sa de neputința de a se apăra, i-a cauzat leziuni corporale, consecințele cărora sunt până la momentul actual.

Totodată, partea vătămată a invocat că instanța de judecată a apreciat eronat prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei, deoarece în urma acțiunilor inculpatului a avut suferințe fizice și psihice. La vârsta sa, însănătoșirea este foarte grea, acest fapt se confirmă și prin actele medicale din 02.03.2020 eliberate de IMSP Centru de Sănătate Șaptebani, care confirmă faptul că consecințele leziunilor provocate de inculpat au consecințe negative până în prezent.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2020, au fost admise apelurile declarate de către procuror și de către partea vătămată Ojog Vasile, casată parțial sentința, inclusiv din alte motive, cu emiterea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În baza art. 332 alin. (1), art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, se încetează procesul penal în privința lui Russu Nicolai pe art. 201² Cod penal din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Russu Nicolai se consideră condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Se încasează de la inculpatul Russu Nicolai în beneficiul părții vătămate Ojog Vasile prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei.

În rest se mențin dispozițiile sentinței instanței de fond.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că, la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza mult aspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Russu Nicolai pe art. 201², 152 alin. (1) Cod penal, fapt ce nu se contestă de părți, apelul fiind declarat în latura pedepsei aplicate inculpatului și în latura civilă.

Cu referire la alegațiile apelanților referitoare la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a subliniat că instanța de fond legal și întemeiat a statuat, că este rațională aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Impedimente legale pentru aplicarea categoriei date de pedepse nu sunt. Pedeapsa întru totul corespunde rigorilor legale și temei pentru aplicarea unei alte categorii de pedeapsă nu sunt.

În acest sens, instanța de apel a conchis că nu este rațional de a aplica față de inculpatul Russu Nicolai sancțiunea penală sub formă de închisoare. Concluzia dată se întemeiază pe faptul, că la locul de trai Russu Nicolai se caracterizează din punct de vedere pozitiv, după săvârșirea infracțiunii, precum și în instanța de judecată ultimul a avut un comportament cuviincios, a achitat părții vătămate prejudiciul încasat prin sentință, precum și cheltuielile judiciare solicitate de procuror, fapt ce atestă că a înțeles caracterul prejudiciabil al faptei sale și a mers pe calea corijării.

Din aceste motive, instanța de apel a stabilit ca fiind oportună aplicarea în privința inculpatului Russu Nicolai a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Or, aplicarea pedepsei închisorii în privința lui Russu Nicolai nu se racordă la condițiile și circumstanțele constatate în speță.

Totodată, instanța de apel a constatat prezența circumstanțelor care condiționează încetarea procesului penal în privința inculpatului Russu Nicolai pe învinuirea în baza art. 201² Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Sanctiunea art. 201² Cod penal, prevedea pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 300 la 500 de unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 120 de ore. Infracțiunea, prevăzută de art. 201² Cod penal, conform prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, se consideră infracțiune ușoară.

Astfel, instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului, că acesta a comis infracțiunea la data de 10.07.2018. La momentul examinării cauzei în instanța de apel au expirat mai mult de 2 ani din momentul săvârșirii acțiunilor infracționale de către inculpatul Russu Nicolai, adică din luna iulie 2018.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 275 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile: a intervenit termenul de prescripție sau amnistia. Conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentință de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia că soluția instanței de fond în latura încasării de la inculpat în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în cuantum de 5 000 lei este una neîntemeiată, din care considerente a admis parțial apelul în această latură, cu majorarea cuantumului prejudiciului moral dispus prin sentința instanței de fond.

În acest sens, instanța de apel a făcut trimitere la recomandările stipulate în hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 04.07.2005 „Cu privire la practica aplicării legislației materiale despre încasarea prejudiciului cauzat părților vătămate”. Potrivit p. 27: În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

În conformitate cu art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare

suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Potrivit art. 2037 alin. (1) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei și normele sus-indicate, instanța de apel a conchis că urmează a fi dispusă încasarea în folosul părții vătămate Ojog Vasile a prejudiciului moral în cuantum de 30 000 lei, cuantum echitabil tuturor circumstanțelor cauzei, precum și consecințelor comiterii infracțiunii. Cuantumul prejudiciului moral solicitat de partea vătămată în sumă de 100 000 lei nu corespunde circumstanțelor cazului în speță, ținând cont de cele constatate, din care motiv acțiunea în această parte a fost admisă parțial, în suma sus- indicată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

În susținerea celor solicitate, recurentul indică că instanța de apel prin decizia pronunțată nu s-a expus asupra tuturor argumentelor indicate în cererea de apel, și anume, instanța nu a luat în calcul și nici nu a menționat despre faptul că inculpatul se caracterizează ca o persoană care intră în conflict cu legea, or, ultimul în 2015 a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) Cod penal, procesul fiind încetat în legătură cu împăcarea părților; prin sentința Judecătorei Strășeni din 25.05.2016 este condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) Cod penal fiindu-i stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate în temeiul art. 90 Cod penal.

Mai mult decât atât, procurorul menționează că la momentul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 201² Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni din 25.05.2016, nu era executată.

Astfel, recurentul subliniază că pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de apel este una inequitabilă și prea blândă.

6. Judecând recursul ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului, motivele invocate și ținând cont de opinia avocatului Pavlov Victor care acționează în numele inculpatului Russu Nicolai, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, la judecarea apelului, instanța de apel are obligația de a verifica hotărârea atacată din punct de vedere al temeiniciei și

legalității acesteia, având în vedere circumstanțele faptice ale cauzei bazate pe probele examinate de prima instanță, pe materialele dosarului și, în dependență de aceste date, să aprecieze legalitatea concluziilor de vinovăție ori nevinovăție trase de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal lărgit reținând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, remarcă că verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor acumulate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, care poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit conchide că, la examinarea cauzei, instanța de apel nu a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul cărora rezultă că, nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Astfel, Colegiul penal lărgit atrage atenția asupra faptului că, instanța de apel eronat încetează procesul penal privind învinuirea lui Russu Nicolai de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201² Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, or, instanța în acest caz urma să libereze inculpatul de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală în temeiul art. 60 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit reamintește că, potrivit dispoziției art. 60. „*Prescripția tragerii la răspundere penală*”, persoana va fi liberată de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele prevăzute de legea penală indicate la alin. (1) al articolului sus menționat.

Conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează

pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, și anume, ținând cont de faptul că art. 285 Cod de procedură penală prevede că, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct.4)–9) din prezentul cod, intervenirea termenul de prescripție fiind prevăzut la pct. 4) al art. 275 Cod de procedură penală.

În aceste circumstanțe se consideră, că instanța de apel a comis erori de drept prin încălcarea prevederilor legale menționate mai sus, iar aceste abateri se cuprind în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, că *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Având în vedere că erorile de drept invocate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial în partea încetării procesului penal în privința inculpatului învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201² Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

Această soluție vine în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, care stipulează că în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Cu referire la alegațiile acuzatorului de stat precum că pedeapsa aplicată inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, este una prea blândă și nu va realiza scopul pedepsie penale prevăzut de art. 61 Cod penal, Colegiul penal lărgit le respinge ca fiind neîntemeiate, or, pedeapsa individualizată inculpatului corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal lărgit remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa

fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, de motivul inculpatului, de persoana acestuia care la locul de trai se caracterizează pozitiv, după săvârșirea infracțiunii, precum și în instanța de judecată ultimul a avut un comportament cuviincios, a achitat părții vătămate prejudiciul încasat prin sentință, precum și cheltuielile judiciare solicitate de către procuror, instanța de apel indicând că prin acest fapt se atestă că a înțeles caracterul prejudiciabil al faptei sale și a mers pe calea corijării.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că instanța de apel corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de amendă.

Mai mult decât atât, alegațiile procurorului precum că la momentul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 201² Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului prin sentința Judecătorei Strășeni din 25.05.2016, nu era executată, Colegiul penal lărgit le respinge ca fiind neîntemeiate, or, la materialele cauzei lipsesc probe care să confirme acest fapt, iar procurorul nu anexează astfel de probe nici la cererea de recurs.

De asemenea, Colegiul penal lărgit atrage atenția asupra faptului că acest argument nu a fost indicat în cererea de apel, or, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că nu s-a comis eroarea de drept prevăzută la pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate în partea stabilirii pedepsei inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente Colegiul penal lărgit respinge alegațiile procurorului în această parte.

Totodată, în bază prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu

respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și recurs, și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 al Codului de procedură penală și art. 6 al Convenției Europene.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Formusatii Andrei și casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2020, în partea încetării procesului penal în privința inculpatului Russu Nicolai XXXXX învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201² Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Pronunțată integral la *13 august 2021*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Vladimir Timofti

Elena Cobzac

Anatolie Țurcan